

487441

FUNDAȚIA CULTURALĂ REGELE MIHAI I

CĂMINUL CULTURAL

BULETIN DE INFORMAȚIE
ȘI PROPAGANDĂ CULTURALĂ

*„Avea Ileana ochi de soare
Și galben păr : un lan de grâu,
Vesmânt avea țesut în floare
Și-un brâu purta pe 'ncingătoare
Cum n'a mai fost pe lume brâu“
(Coșbuc)*

1928

BUCUREȘTI. — STRADA LATINA, 10

5
M A I

FUNDAȚIA CULTURALĂ REGELE MIHAI I
CAMINUL CULTURAL
MAI — BUCUREȘTI — STRADA LATINA, 10

INSEMĂRI

GH. D. MUGUR

ACTIVITĂȚEA CULTURALĂ A CĂMINELOR

Cetind dările de seamă ale Căminelor și urmărind însemnările din ziare cu privire la activitatea ateneelor populare și a tuturilor așezămintelor de cultură pentru popor, bag de seamă că această activitate e pretutindeni sărbătorească și are un caracter distractiv : o conferință fără nici o legătură cu nevoile vieții locale, muzică mai totdeauna străină, teatru ici și colo, cinematograf mai rar, nici o comunicare cu privire la viața satului sau a periferiei de oraș în care e căminul sau ateneul și nici o recomandare a cărții din care vine cultura. Nu știu dacă, în București de pildă, sunt 2—3 atenee unde se desfac, duminică și sărbătoarea, cărți potrivite pentru mulțime. Poate că nicăiri.

Așezămintele de cultură populară nu sunt locuri de exhibiții ușoare, nici întocmiri în funcție de interesul unui om sau al unui partid. Ele sunt ateliere de muncă sufletească pentru orice om de inimă, cinstit și luminat, care-și țese cu grijă și cu răbdare pânza ce și-a propus să țese.

Așa cum se lucrează, cele mai multe așezăminte sunt varieteuri. În unele au fost lupte de circ. Astfel de contribuții rămân deșarte ori coboară prestigiul așezământului. Cuvântul misionarului și tot ce se face și se înfățișează pe scena de lucru a Căminului și Ateneului trebuie să atingă viața locală, mizeria care perzistă și dărâmă, vrajba și dușmănia dintre oameni, viața înstrăinată și pierdută pe care misionarii căminelor n'au descoperit-o încă. Când o vor afla, ei vor fi numai spaimă și cutremur și atunci se va desluși în mintea fiecăruia rostul Căminului sau Ateneului.

Ca să faci din cămin o scenă de exhibiții numai e să pierzi din mintea ta rolul misionar al așezământului, e să nu cunoști mizeria în care e afundată lumea. Căminul e creat pentru ridicarea oamenilor din ură și din neștiință. El nu e făcut pentru o distracție de duminică ci pentru remedierea vieții, pentru o conștiință.

Un „Cămin” care și înțelege activitatea ca o misiune de salvare a omului, și numai astfel trebuie să și înțeleagă activitatea orice cămin, trebuie să plece de la anchetă, trebuie să cerceteze îndelung și răbdător omul, — casa, traiul, prietenii, ura, știința, neștiința, slăbiciunile și puterile lui și numai după ce l-a cercetat și și-a fixat în minte tot ce trebuie să atace, să distrugă sau să vindică, atunci pornește la lucru. Relele sunt comune. Boalele sunt generale. Din relele și nevoile vieții ies te-

mele conferințelor, sfaturile și împărtășirile. Conferențiarul Căminului va fi deci din pătrunzătorii lumii lui. Cu oameni de iscusită vorbă, invitați în ajunul șezătoarei și luați așa, la voia întâmplării, nu se va săvârși nimic. Oamenii vor asculta, vor căsca gura, se vor distra, dar toți aproape vor pleca fără nimic în ei. Omul de bună vorbă, învățat și osârdnic, va fi străin la masa unde a fost chemat să vorbească, căci nu cunoaște mulțimea asupra căreia vorbește. Ziarele vor scrie cronici lungi, laudând conferința și activitatea culturală a Căminului, anumiți farisei vor râde în barbă, dar omul care a venit, silit sau de la sine, rămâne tot cum a venit, va pleca de la Cămin la cârciumă, va înjura, va urî, va râde, va fi în casă așa cum este și nu va ceti așa cum nu citește.

Problema Căminului e grea. Pentru soluționarea ei nu încap compromisuri și calcule înguste. Statul trebuie să ajute. Ca să realizăm ceea ce năzuim ar trebui ca fiecare Cămin și Ateneu să aibă un misionar al lui, care de dimineață până seara să fie acolo, — omul anchetei, omul care să știe tot ce este în bucățica lui de lume, omul care să inițieze pe ceilalți și de la care să pornească temeinic toată activitatea pentru o conștiință. Când conștiința oamenilor va fi pregătită, toate se vor face nesilit prin om și orice impunere pentru sporul de bine și de frumos se va primi cu voie bună și cu însufletire. Atunci, fără ordonanța autorității, omul își va curăți curtea și strada, va feri de orice stricăciune bunul obștesc, își va pune de la sine, acolo unde trebuie, floarea de podoabă și va veni la biserică fără chemarea și chinul preotului. Până atunci trebuiesc eforturi, dureri, necazuri, o răbdare de înger și o credință de sfânt.

Acțiunea Căminului începe dar de la încheerea anchetei sociale ori odată cu ea. Cercetarea stă înaintea învățăturii. Orice vorbă trebuie legată de lucruri și de viață. Misionarii vor intra deci în casa omului pentru cercetare și ajutor. Din cercetarea lor va ieși conferința, sfatul și comunicarea către obștea adunată în șezătoare. Asupra lucrurilor grave din anchetă se va lua notă și Căminul va lucra ca o instituție de salvare. S'a descoperit o boală, o mare mizerie, ceva ce cere sprijin, o putere care trebuie cultivată, un rău care trebuie înlăturat. Căminul își va face din ele o acțiune. Ce nu poate face singur va împlini cu sprijin de aiurea. Căminul e foisorul din care se vede focul mizeriei și din care se dă alarma pretutindeni.

Misionarii Căminului cari vor lua contact cu mulțimea va atrage atenția că, pentru orice nevoie și lămurire să se adreseze oficiului de asistență al Căminului. Acolo e cineva care primește, răspunde și ajută. Umanitatea Căminului se va măsura cu vorba, cu răbdarea și cu ajutorul lui. Marile lecții ale Căminului se vor da deci pe loc, în casa omului, în curtea lui, în grădina lui. Acolo trebuie dusă inima, povăța, deslușirea, arătarea și știința noastră. Acolo trebuie dusă toată osârdia și răbdarea misionarului. Acolo trebuie zguduit, înduișoșat, luminat, deslușit, însuflețit și îndreptat, omul. Acolo trebuie să i se ducă cuvântul de bine, mângâierea și ajutorul. Aceasta e misiunea cea mare a Căminului. Și în această misiune de la om la om, cel mai cu chemare dintre toți misionarii și cărturarii satului, e preotul. Preotul care dă îndărăt de la această sarcină misionară nu e în slujbă adevărată.

După această acțiune de cutreerare vin șezătorile de Duminică cari în fond trebuie să fie cursuri de vii de cultură, de filantropie și de umanizare. Repetăm și aici programul pe care l-am schițat și aiurea. El trebuie să cuprindă :

1. o *conferință* ieșită din realitatea de acolo. Mai târziu se vor trata subiecte cari să fixeze în conștiința omului anumite lucruri sub cari se poate înfățișa cultura, — istorice, științifice, economice, sociale, politice...

2. conferinței îi poate urma uneori o *lectură* ori o poate suplini. Această lectură trebuie să fie un tonic, să îndemne la carte și la cetire. Când omul va ajunge să citească singur, atunci noi ne vom odihni.

După cetire se vor recomanda cărțile din depozitul Căminului. Ele se pot vinde la intrare, ca lumânările la ușa bisericii. Și nu dă o carte cel puțin atâta lumină și mângâiere cât o lumânare într'un sfeșnic de credință? Meritul Căminului e să hotărască și să ducă pe oameni la procurarea cărților. Să-i facă să simtă că, atunci când cumpără o carte, cumpără putere și eternitate.

3. După conferință poate urma muzică, joc, teatru, cinematograf.

4. Intre conferință și partea de distracție sau de artă a șezătoarei să se facă *cronica vremii*. Această cronică trebuie să fie presa de cultură a satului. Eu văd în ea o întregă educație. E punctul cel mai frumos al programului.

5. La sfârșit se vor face *comunicări* în legătură cu căminul, cu satul și cu oamenii. Totdeauna.

Vine apoi o activitate a Căminului prin serbări (serbările de Crăciun, serbarea sădării pomilor, serbarea florilor, comemorarea Eroilor, serbarea de încheiere a muncii unui an, serbarea adunării generale...), expoziții, excursii...

Căminul trebuie să aibă și o activitate de provocare a unor fapte, ca de pildă : să nu lase pe neștiutorii de carte, fără carte ; să ducă pe oameni la cultivarea de pomi și de flori ; să înrăurească în rostirea lor : casa, curtea și grădina ; să pună la cale tovarășii economice ; să stărnească interes pentru lucrurile și meșteșugurile casnice ; să provoace opere sanitare și să le sprijine ; să provoace îmbunătățiri edilitare : drumuri, grădini, aduceri de apă, scurgeri de mlaștini și altele.

Sunt acestea câteva lucruri numai de orientare către o adevărată lucrare culturală.

Eu nu prețuesc Căminele după activitatea lor abstractă ci după ceea ce au izbutit să îndrepte și să facă. Intâi după, casa omului și apoi după cuviința, munca, judecata, liniștea și iubirea lui de carte și de frumos.

Orice Cămin care se pierde în vorbă numai și în acțiuni de distracție a mulțimii e un așezământ zadarnic.

ALBINĂRITUL

Vin din țară întrebări multe cu privire la albinărie. E un semn bun. Nu numai cărturarii cu știință sigură, dar și gospodarii din sat se râv-

nesc în a crește albine. Au stupi. Se îngrijesc de flori. Intreabă. Caută prin cârți. Se cercetează unul pe altul.

E de altfel o veche îndeletnicire a noastră. Câmpiile noastre au priit întotdeauna albinelor. Au fost așa de multe la noi. Herodot spune că în câmpiile României nu se putea trece de albine. Văzduhul era un zumzet. Copacii se înfiorau de roirea lor. Sta scris odată în pravila țării : „Nimeni nu are voie să țină mai mulți stupi decât îngăduie locul său pentru ca nu cumva mulțimea albinelor să zăhăiască pe megieși”.

Era atâta miere în țară că ne plătiam tributul cu ea. Cea mai frumoasă zestre era aceia care coprindea și câte o prisacă de albine. Au fost domnițe de voivozi cu asemenea pergamente de zestre.

De o bucată de vreme, oamenii satelor au început să se gândească la albinăriile de altă dată. Trebuie să intre statornic în silințele misionare de la „Cămin” și această grijă de albine. Casa noastră de țară trebuie să adăpostească între pomii grădinii de margine și o cât de mică prisacă de albine. Mierea lor e pentru casa omului, hrană și doctorie.

Căminul se poate îndruma în silința lui de a răspândi albinăria de cârțile d-lor Begnescu, Nicolaescu și Stoenescu. Sunt cele mai bune călăuze pentru stupari.

Să punem la inimă și această grijă pentru țara în care trebuie să curgă ca în Chanaanul Scripturii lapte și miere.

PENTRU FARMACIA CASNICĂ

Multe îndemnuri de bine trebuie să pornească de la Cămin în lunile acestea de trudă agricolă. Suntem în luna florilor. Unele se trec, altele vin. În florile cele frumoase, făcute pentru bucurii și mângâieri, Dumnezeu a pus și misterioase puteri de tămăduire. Multe din ele trebuie să intre în farmacia-casnică a Căminului și a gospodaului.

Reproduc aici câteva rânduri de sfântă povață dintr'un răvaș de îndemn al profesorului universitar : Ion Simionescu.

„Sunt multe burueni de leac. Doftoroaia satului le cunoaște. Dintre aceste burueni sunt unele cari nu e rău să se găsească în farmacia fiecărei case ; pojarnița pusă în untdelemn poate servi la răni ; mușețelul sau romanița a cărei floare din care se face ceai e minunată pentru bună mistuire sau ca liniștitoare ; floarea de nalbă (cam 10 grame la litru) liniștește tusea ; floarea de tei (10 gr. la litru) iar e liniștitoare, aduce sudoare, deci e bună de dat la fierbințeală. Și câte alte burueni nu au putere de leuire la boale mai grele.

În afară de farmacia casnică multe plante doftoricești popot aduce venituri. Un „Cămin” poate avea un serios câștig de pe urma acestor plante. Să se știe de toți că floarea de tei și de mușețel care se cumpără din farmacii ne vine din străinătate. Nu e de răs aceasta ? Pentru cules se poate lua înțelegere cu farmaciștii. Informații pentru modul de strângere al plantelor medicinale le poate da oricărui „Cămin” d. profesor universitar Dr. N. Deleleanu de la facultatea de medicină. Iași.

Iată principalele plante cari servesc în farmacie și a căror flori, frunze sau rădăcini se pot aduna ¹⁾ :

Mușețelul sau romaniță (flori Iunie—Iulie) *Levăntică* (fl. Iulie—Aug.). *Nalbă* cu florile purpurii (fl. Iunie—Aug.). *Mac* roș de câmp (fl. Iunie) *Tei* alb (fl. Iunie) *Soc* (fl. Iunie *Lumânărică* (fl. Iul.—Aug.) *Nalbă* albă (frunze înainte de înflorire, rădăcină în Martie—Aprilie sau Oct.—Neomb.) *Mătrăgună* (frunză și rădăcină culese în vremea înfloririi) *Măselariță*, *nebunariță* sau *sunătoare* (frunze culese în vremea înfloririi) *Nuc* (frunze în Iunie) *Nalbă* cu flori purpurii (frunze Iunie—Aug.) *Melisă* sau *Rojniță* (frunze Iunie—Aug.) *Ismă* sau *mintă* creată (frunze Iunie—Aug. *Rosmarin* (frunze Aprilie—Mai) *Salvie* sau *Jaleș* (frunze mai) *Laur* (frunze Iunie) *Anison* (fr. Aug.) *Chimion* de câmp (fr. Iulie—Aug.) *Mac* de grădină (capete înainte de a se coace prin Iulie) *Pelin* (fr. și vârfurile cu flori, Iulie—Aug.) *Lăcrămioare* (Mai).

Florile și frunzele se aleg cele bine dezvoltate, nici prea trecute, nici neresfirate. Ele se usucă la umbră sau în pod, lăsând să le bată ușor vântul. Se întind în pături subțiri ca să nu se încingă și să putrezească, având grijă de a le înturna cât mai des. După ce s'au uscat bine se păstrează în cutii de lemn, sau în saci, dar la loc uscat.

Iată un punct serios din programul de vară al „Căminelor”. El e și al școalei. Insistența lor trebuie să ducă acolo în cât fiecare gospodar să — și adune pentru casa lui plantele doftoricești de cari tot omul are nevoie.

BCU Cluj SFATURILE GOSPODĂREȘTI

— cari se pot da de „Cămine —

1. Cultivați Floarea Soarelui.

Un gospodar sărac din Transilvania a făcut avere cu această plantă și cu albinele.

A pus întâi pe un petecuț de loc câteva rădăcini și văzând că albinele strâng tare multă miere și dau multe soiuri, la anul a pus mai multă sămânță.

Când toate celelalte flori de pe câmp se usucă, floarea soarelui dă albinelor polen pentru puii lor și miere. Cu sămânța hrănești păsările mai înainte de a se coace popușoiul, faci ulei bun de mâncat în post și din ceace rămâne dai vacilor, cari dau lapte din belșug, hrănite astfel. Dacă prăjești sămânța faci cafea bună și hrănitore. Tulpinele uscate dau un foc foarte bun. Planta aceasta mai aduce un folos mare : usucă pământurile băhnoase, căci sugă foarte multă apă.

În Rusia se seamănă foarte mult. Milioane de ruble se scoteau din semințe și ulei. Iată de ce îndemnăm mai ales pe cei ce au locuri joase, umede și pe cei ce au albine, s'o semene. La 1 hectar (56) prăjini se seamănă 15 kgr. de sămânță.

V. Tempeanu

2. Zarzavaturile și sănătatea.

Sparanghelul curăță sângele. Urzicile și zeama în care au fiert, sunt bune pentru oftică. Spanacul are fier și e bun pentru tineri și pentru cei lipsiți de sânge ; el lucrează și asupra nervilor. Țelina lecuște reu-

matismul și durerile nervoase. Pătlăgelele roșii sunt bune pentru ficat și având multă pucioasă folosesc și nervilor. Ceapa e bună pentru stomacurile leneșe. Usturoiul și măslinile ajută circulația și sporesc sucurile stomacului. Hreanul e bun pentru mistuire. Dovleacul e contra pangliciei. Morcovii și ridichile dau poftă de mâncare.

N. P. Zoïța

3. Cum se face ceara de altoit.

Se ia un litru de sacâz și o jumătate litru seu de bou și se topesc la foc într'un vas. După un ceas de fiertură se toarnă în amestec, cu mare grijă, un sfert de litru de spirit.

La întrebuințare, se pune amestecul să se încălzească și se unge apoi locul unde s'a pus altoiul sau ultoana.

4. Impotriva gândacilor din hambare.

Se curăță hambarele bine, măturându-se toate colțurile și crăpăturile apoi se ung scândurile și pereții cam până la o jumătate de metru cu un amestec de oțet și usturoi. Mirosul ține vre-o 2—3 săptămâni, în care vreme nici o gănganie nu s'apropie de grâul din hambar. Grâul nu prinde mirosul de usturoi.

BCU Cluj / 5. Cum dispar puricii. Library Cluj

Să se spele scândurile cari le slujesc de cuib cu apă în care s'aufiert foi de mărar sau pelin. Dacă locuința e cu pământ pe jos, apa aceasta se pune în pământul în care se lipește podeaua.

Foile uscate, de mărar sau de pelin, risipite între saltele și în așternut, alungă purecii.

C E T I Ţ I

F L O R I L E

N O T E și I M P R E S I I

de GH. D. MUGUR

*o carte de folos pentru misionarii de la sate,
preoți, învățători, studenți și toată tinerimea cărturară.*

Un exemplar 40 lei

*La Librării și la Depozitul Fundației
pentru comenzi dela 5 numere în sus.*

DINTR'UN REFERAT

— IN LEGĂTURĂ CU MISIUNEA DELA FRUNZĂNEȘTI —

Potrivit delegației verbale ce-am avut, am fost în ziua de 20 Mai să inaugurez Căminul cultural „Zece Mai” din Frunzânești.

Cu prilejul acesta, țin să supun atenției Dvs. câteva observații cari vin să completeze ceea ce am văzut ori de câte ori am fost trimis în sate pentru a inaugura un cămin sau a participa la o serbare culturală organizată de cămin.

1. Căminul cultural din Frunzânești ca și multe din cele pe care am avut prilejul să le vizitez nu au răsărit în urma unei *necesități adânc simțite de inițiatorii înșiși*. Dacă măcar inițiatorii ar fi frământat mai mult ideea unui cămin — loc de popas sufletească *pentru maturi* — n'ar popula sala căminului cu copii de școală și sub vârsta de școală. La Frunzânești, în afară de copii și de femei (sărmanele femei, ele parcă mustră pe bărbații cari în timpul acesta sprijină gardurile satului și ale cârciumei) *n'am văzut mai mult de 10 bărbați în sat și alți 10 străini* (de pe la București). Nici măcar toți membrii căminului n'au fost prezenți, în ziua când era anunțată inaugurarea. N'aș putea învinui pe președintele Căminului, învățătorul local care v'a cerut trimiterea unuia sau mai multor misionari, pentru că bunăvoință și trudă pentru serbare *a dovedit destulă*. Numai că serbarea avea caracter pur școlăresc și prin nimic n'ar fi putut bănui cineva că e vorba de un lucru mai mare, *de cucerirea sufletească a omului matur*.

Atâta vreme cât căminul se mărginește să facă exhibiții școlărești, el este o simplă firmă care uzurpă pur și simplu atribuțiile școlii și așezământul nostru n'a vizat niciodată acest rol.

E necesar dar să revenim arătând precis la ce ne-am gândit noi când am socotit că e nevoie de-un nou așezământ cultural în sat și ce așteptăm dela animatorii căminelor. Iar în ce privește avizul nostru, pentru înființare de noi cămine, să fim foarte circumspecți și să-l îngrădim cu garanții temeinice, de pildă: *dovada materială și morală sub orice formă că oamenii înțeleg nevoia unui nou far sufletească. Alminteri este de prisos existența nominală a Căminului*. Și acest interes nu-l avem. Poate că n'ar fi rea o formă care să premerge Căminul. Și când această tovarășie ar ajunge la deplinătatea înțelegerii Căminului i-am da această togă de maturitate.

2. După cum este tradiția noastră, a Fundației, am luat întâiul contact cu poporul în biserică. Am ținut oamenilor (puțini, dar deajuns ca să pot face sămănătură bună) o predică în legătură cu Evanghelia zilei, minunata Evanghelia a orbului din naștere. Am constatat, ca pretutindeni aiurea de altfel, că biserica este locul în care putem mai bine lucra noi. Oamenii au o sete sfântă. În clipele când vorbește predicatorul, este o religiozitate și o atenție pe care numi locașul acesta o poate împrumuta oamenilor. Desigur această pietate o comunică *Duhul celor credincioși cari au fost cândva aici, îngenunchiați pe lespețele acestea*.

Dacă este să țin seamă că preoții în cele mai multe părți (cel dela Frunzânești, în special) nu sunt deloc în măsură a atrage pe credincioși, iată ce imens folos ar aduce, pe nesimțite, misionarii Fundației, cari ar mai face să se cutremure sufletele în fața Adevărului veșnic. Și lumea satelor e infinit mai recunoscătoare pentru această operă de învioreare sufletească decât cea dela orașe care e cu desăvârșire falsificată de cultura veacului acestuia.

I. Gr. Oprisan

INAUGURAREA CĂMINULUI CULTURAL „ZECE MAI“ DIN FRUNZĂNEȘTI (ILFOV)

În ziua de 20 Mai s'a pus temelie sufltească unui nou cămin cultural, unui nou adăpost și popas de reculegere și de întărire. E vorba de căminul din Frunzănești unde există și așezământul „Amira”, dăruit Casei școalelor și Culturii poporului.

Fundația a trimis la această solemnitate pe d-l I. Gr. Oprișan.

Potrivit tradiției consfințite, trimisul nostru a luat întâiul contact cu poporul în biserică. Aici d-l Oprișan a predicat în legătură cu Evanghelia zilei, minunata Evanghelie a orbului din naștere, cu atâtea învățături pentru omul care nu cunoaște încă viața spirituală, lumina vie a culturii creștine. Biserica este locașul care împrumută oamenilor acea atmosferă sfântă de ascultare și de meditare întru cele veșnice.

După prânz a avut loc serbarea la Cămin. Președintele Căminului, inimosul învățător al satului, și-a dat toată osteneala să procure prin programul său câteva clipe de petrecere sănătoasă. D-l I. Gr. Oprișan a subliniat faptul că sfatul Căminului trebuie să tindă a lăsa exclusiv pe seama școlii petrecerile școlărești și a se folosi de elementele satului matur în toată acțiunea sa. Atât în petrecerile organizate de cămin, cât și în sfătuirile lui de mai bine trebuie să se sprijine pe experiența, pe înțelepciunea, pe râvna celor trecuți de pragul școlii. D-sa a adus o bogată serie de fapte de cultură petrecute în viața căminelor noastre culturale, întărind nădejțile celor de față și fixând rostul ideal al acestui nou așezământ în icoana satului care trebuie să rămână viu în amintirea viitorimei. Vorbitorul plecând de la frumosul exemplu de muncă pe care-l oferă sătenilor un membru al căminului însuși prin grădinișă sa model, a atras atenția supra tuturor posibilităților de a face și sufltește o grădină ideală a satului.

Cumpărați

Pentru Cămine, școale, biserici, primării, bănci
populare, cooperative, oficii și magazine:

PLACARDE

Cu maxime și cugetări ale celor
mai de frunte scriitori ai noștri.

Se vând la

„Fundația Regele Mihai I“
în colecții de câte 10 bucăți.

O colecție 100 lei.

CĂMINE NOI

- „Renașterea”, com. Borșeni, jud. Bălți.
 „Gh. Coșbuc”, com. Maxut jud. Botoșani.
 „Carmen-Sylva, com. Zăgulenii-Vechi, jud. Bălți.
 „Căminul Cultural”, com. Găvănești, jud. Botoșani.
 „Infrățirea”, com. Botești, jud. Roman.
 „Dragoș-Vodă”, com. Drăgănești, jud. Bălți.
 „Murta”, com. Bobești, jud. Dolj.
 „Regele Mihai I”, com. Mărășești, jud. Putna.
 „Căminul Cultural” com. Tei, jud. Argeș.
 „Infrățirea”, com. Lurdia Greci, jud. Brăila.
 „C. Brâncoveanu”, com. Sturzeni, jud. Bălți.
 Căminul cultural, com. Nicoreni, jud. Bălți.

NOTE. COMUNICARI...

ROMANIA LA EXPOZIȚIA CĂRȚEI DELA FLORENȚA

„Il Giornale D'Italia” dela Roma, cu data de 9 Mai crt., publică următoarea dare de seamă asupra secțiunei românești dela cea de a treia expoziție internațională a cărței, inaugurată de curând la Florența :

„Secția românească este una din cele mai interesante din întreaga expoziție. Are o înfățișare cu totul deosebită și se poate spune că asigură succesul acestei colosale expoziții de cărțe. Pentru noi italienii, atât de frățeste legați de națiunea română, cu totul scump ne apare gândul participanților care au ținut să dovedească, nu numai însemnatul progres editorial și cultural al României moderne, dar și voința, calda dorință de a strânge cu Italia noui și mai strânse legături de prietenie și de industrie. Demn de menționat într'adevăr este faptul că România a renunțat de a expune la Colonia, pentru a participa la expoziția din Florența.

Sala ocupată de editorii români a fost definită, cu multă precizie, centrul artistic al expoziției. Secțiunea românească a fost organizată de Fundația culturală „Regele Mihai I” prin delegatul ei profesorul Alexandru Marcu, unul din elementele cele mai valoroase și active ale culturii românești în Italia.

Cea mai bună și mai potrivită revistă pentru popor și tinerime e

„A L B I N A”

Director Ap. D. CULEA

Abonamentul :

Redacția și Administrația : Fundația „Regele Mihai I”

C Ă R Ţ I

pentru cămine și pentru intelectualii din sat,
cari se pot procura prin Fundație

Legătura Roșie de Em. Bucuța	10 lei
Viitorul inteligenții, trad. de Vianu	10 "
Peer Gynt de Ibsen	30 "
Introducere în sociologie de M. Ralea	20 "
Fapta de L. Blaga	20 "
Societatea Națiunilor de D. Iancovici	30 "
Naționalizarea școlii de St. Zeletin	10 "
Henrik IV. de Pirandello	30 "
Poeme cu îngeri de V. Voiculescu	30 "
Cartea ceaiului trad. de Em. Bucuța	15 "
Dunărea noastră de N. Dașcovici	30 "
Poezii alese de Francis Jammes	15 "
Povestiri despre bunul Dumnezeu trad. de N. Crainic	30 "
Vlahuță de Ion Gorun	30 "
Metamorfoze de I. Marin Sadoveanu	30 "
Crescătorul de șoimi de Em. Bucuța	30 "
Poeme simple de Z. Stancu	30 "
Note literare de Al. Bădăuță	30 "
Beethoven	40 "
Povești de Regina Maria	18 "
Gânduri de Vlahuță	20 "
Florile de Gh. D. Mugur	40 "
Crimă și conștiință de Oscar Wilde	25 "
Chestia agrară de Garoflid	25 "
Proză aleasă de Macedonschi	38 "
Din viața Parisului de E. Zola	30 "
Note de drum (România și Elveția) de Adela Xenopol	60 "

CETIȚI:

- Oameni aleși vol. I. Străinii de I. Simionescu 90 lei
 Oameni aleși vol. II. Românii de I. Simionescu 80 "
 Orașe din România . . . . de I. Simionescu 90 "

Editura: Cartea Românească.

C A R T E A V I E Ţ I I

A APĂRUT :

<i>Făt Frumos din lacrimă</i>	M. Eminescu
<i>Pildele Mântuitorului</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Proverbe</i>	Culegere de Gh. D. Mugur şi V. Voiculescu
<i>Minunile lui Iisus</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction
<i>Cântece din popor</i>	Culegere de Ion Pillat
<i>Predica de pe munte</i>	Din sfintele Evanghelii trad. de Galaction

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDAŢIA CULTURALĂ
REGELE MIHAI I
STR. LATINA, 10, BUCUREŞTI

SCUTITĂ DE TIMBRU
prin legea publicată în „Monitorul Oficial”
No. 89/927 şi 92/928

No. 3395

Căminului Cultural

comuna .....

judeţul .....